

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๓๙๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/๔๐๕

วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอสงวนความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๑๓ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐

เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๑๓ เรื่อง ข้อเสนอแนะแนวทางและจำนวนค่าปรับทางปกครองที่เหมาะสม กรณีผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจำนวน ๓ ราย ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ และเงื่อนไขแนวทางปฏิบัติการโอนย้ายผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ให้บริการตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผมได้ลงมติและแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากที่ประชุมเสียงข้างมาก ในการนี้ ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นที่แตกต่างของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๔.๑๓ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ฯ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ ระเบียบวาระที่ ๔.๑๓

“โดยสรุปแล้วผมมีความเห็นต่อสิ่งที่คณะทำงานฯ เสนอว่า วิธีการให้คะแนนในแต่ละช่องยังไม่สมเหตุสมผล และการลดหย่อนโดยอ้างเหตุจำเป็นจะต้องแยกเป็นอีกข้อหนึ่งและคำนวณเป็นน้ำหนักอีกแบบหนึ่ง ไม่ใช่ทำให้เรื่องการจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทบต่อทุกปัจจัยจนมีค่าเป็น ๐ ทั้งพฤติกรรมแห่งการฝ่าฝืนกฎหมาย ผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ วิธีการคำนวณเช่นนี้จึงไม่ได้สะท้อนความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง และการพิจารณาวาระนี้กระทบความเสียหายสาธารณะ โดยมีความเห็นเป็นรายประเด็นดังนี้

๑. หลักการและวิธีการในการคำนวณค่าปรับทางปกครอง โดยใช้ปัจจัยตามข้อ ๘ ของประกาศสำนักงาน กสทช. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การบังคับทางปกครองในกิจการโทรคมนาคม ทั้ง ๔ ข้อ นั้น น่าจะทำให้วิธีการคำนวณค่าปรับมีความสมเหตุสมผลขึ้น อย่างไรก็ตาม ขอให้คำนึงถึงด้วยว่าประเด็นความผิดในเรื่องนี้ของผู้รับใบอนุญาต สัมพันธ์กับกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ได้ติดตามกรณีการโอนย้ายผู้ใช้บริการออกจากผู้ให้บริการในระบบสัมปทาน ซึ่งกระทบต่อรายได้จากสัญญาสัมปทาน ทั้งนี้ ผมเห็นว่าถ้าจะตรวจสอบว่ามีการโอนย้ายโดยผิดกฎหมายมาน้อยแค่ไหน การตรวจสอบกับบริษัทศูนย์ให้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์ จำกัด น่าจะได้ตัวเลขระดับหนึ่งที่เพียงพอจะตรวจสอบต่อไปได้

๒. การพิจารณาพฤติกรรมแห่งความผิดทั่วไปว่าเป็นความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ แล้วกำหนดเหตุแห่งความจำเป็นมาลดหย่อน จนทำให้คะแนนเป็นศูนย์ นั้น ไม่สอดคล้องตามหลักในการพิจารณาของกระบวนการทางยุติธรรม กล่าวคือ การจงใจหรือประมาทเลินเล่อจะต้องถูกแยกออกเป็นคนละส่วนกับเหตุลดหย่อน การที่คณะทำงานฯ พิจารณารื่องดังกล่าวรวมกัน ทำให้ตัวแปรที่เป็นเหตุจำเป็นไปกระทบกับทุกตัวแปรที่เป็นการกระทำความผิด จนส่งผลให้มีค่าเป็นศูนย์ จึงไม่ใช่หลักการที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ผมยังเคลือบแคลงว่าเหตุจำเป็นตามที่คณะทำงานฯ อ้าง นั้น เป็นเหตุจำเป็นจริงหรือไม่

๓. ประเด็นที่คณะทำงานฯ เห็นว่า การกระทำของผู้ประกอบการเป็นประโยชน์กับผู้บริโภค เนื่องจากไม่ต้องเสียค่าเดินทางไปดำเนินการโอนย้ายเลขหมาย และยกตัวอย่างเรื่องร้องเรียนว่ามีน้อย ผมขอเรียนให้ทราบว่า ตามผลการสำรวจของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติพบว่า ผู้บริโภคที่ถูกกระทบจากการใช้บริการโทรคมนาคมจำนวน ๑๐๐ คน มีการร้องเรียนเพียงแค่ ๑ คน โดยนับจากการร้องเรียนต่อหน่วยงานทั้งหมด ดังนั้น การดูจำนวนเรื่องร้องเรียนเฉพาะในส่วนของ กสทช. จึงไม่ตอบโจทย์ความเป็นจริงในเรื่องนี้ ทั้งนี้หากพิจารณาตามปรากฏการณ์จริงและตามตรรกะปกติจะพบว่า เมื่อเกิดกรณีที่ผู้บริโภคถูกโอนย้ายเครือข่ายโดยไม่รู้ตัว จะทำให้ขีดดับและขาดการติดต่อ เกิดความเสียหายต่อธุรกิจทั้งด้านส่วนตัวและการงาน ตลอดจนธุรกิจ การที่ผู้ประกอบการอ้างว่าเพราะผู้บริโภคไม่มาขอรับซิมใหม่ ก็มีประเด็นว่าผู้บริโภคไม่ได้ขอย้ายค่าย จะไปขอรับซิมใหม่ทำไม ดังนั้น จึงชัดเจนว่าการกระทำของผู้ประกอบการกระทบต่อผู้บริโภค ทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเปลี่ยนซิมใหม่ทั้งไม่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนซิม และพบกรณีที่เมื่อเปลี่ยนซิมแล้วต้องใส่โปรโมชันที่แพงขึ้นด้วย เนื่องจากโปรโมชันเดิมสิ้นสุดพร้อมกับซิมเดิม และยังมีกรณีที่สิทธิประโยชน์ของการใช้งานตามโปรโมชันลดลง กรณีดังกล่าวจึงก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคอย่างแน่นอน

นอกจากการกระทำของผู้ประกอบการจะเป็นการละเมิดความสมัครใจของผู้บริโภคแล้ว ในส่วนเหตุผลความจำเป็นที่คณะทำงานฯ นำมาเป็นเหตุลดหย่อน นั้น ผมเห็นว่าเป็นเหตุผลความจำเป็นด้านรายได้ของผู้ประกอบการมากกว่าความจำเป็นของผู้บริโภค เนื่องจากผู้ประกอบการไม่เคยสอบถามความสมัครใจของผู้บริโภคว่าหากหมดสัญญาสัมปทานแล้ว ต้องการย้ายไปใช้บริการของผู้ให้บริการรายใด มีแต่ทำการย้ายให้ไปยังบริษัทในเครือของตนเท่านั้น ดังนั้น ผมจึงไม่เห็นด้วยกับคณะทำงานฯ ที่ใส่ตัวแปรเป็นศูนย์

๔. เนื่องจากบริการโทรคมนาคมเป็นบริการสาธารณะและการติดต่อสื่อสารไม่ได้ในระยะเวลาหนึ่งชัดเจนว่ากระทบต่อประโยชน์สาธารณะด้วย ดังนั้น ผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะตีความตัวแปรระดับความเสียหายที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะเป็นศูนย์”